

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 8 marca 2011 r. (10.02)
(OR. en)**

**EUCO 2/1/11
REV 1**

**CO EUR 2
CONCL 1**

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Dotyczy: **RADA EUROPEJSKA
4 LUTEGO 2011 R.**

KONKLUZJE

W załączeniu delegacje otrzymują konkluzje Rady Europejskiej (4 lutego 2011 r.).

1. Prócz natychmiastowych działań wymaganych, by stawić czoła najpilniejszym wyzwaniom będącym skutkami kryzysu gospodarczego i finansowego, ważne jest ciągle budowanie stabilnych podstaw trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy. Taki jest cel przyjętej w czerwcu strategii „Europa 2020” na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego. Obecnie Rada Europejska koncentruje swoje działania na dwóch sektorach: energii i innowacji, które mają podstawowe znaczenie dla przyszłego wzrostu w Europie i dla jej dobrobytu. Rada uzgodniła pewne działania priorytetowe, których realizacja istotnie przyczyni się do stymulowania wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, a także do promowania konkurencyjności Europy.

I. ENERGIA

2. Zapewnienie energii bezpiecznej, dostępnej bez zakłóceń, zrównoważonej i przystępnej cenowo, jako czynnik zwiększenia konkurencyjności Europy, pozostaje kwestią priorytetową. Działania na poziomie UE mogą i muszą przynieść wartość dodaną podczas realizacji tego celu. W minionych latach wykonano wiele pracy w podstawowych dziedzinach polityki energetycznej UE: wyznaczono ambitne cele w zakresie energii i zmiany klimatu oraz przyjęto kompleksowe prawodawstwo, które ma pomóc je osiągnąć. Podczas dzisiejszego posiedzenia Rada Europejska podkreśliła zaangażowanie UE w realizację tych celów, formułując pewne wnioski operacyjne przedstawione poniżej.
3. UE potrzebuje w pełni funkcjonującego, wzajemnie połączonego i zintegrowanego **wewnętrznego rynku energii**. Prawodawstwo dotyczące wewnętrznego rynku energii musi zatem zostać szybko i w całości wprowadzone w życie przez państwa członkowskie, przy pełnym poszanowaniu uzgodnionych terminów. Wzywa się Radę i Parlament Europejski, by dążyły do szybkiego przyjęcia wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia w sprawie integralności i przejrzystości rynków energii.

4. Tworzenie wewnętrznego rynku energii powinno zostać zakończone do 2014 roku, tak by umożliwić swobodny przepływ gazu i energii elektrycznej. Wymaga to w szczególności, by – współdziałając z Agencją ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki – krajowe organy regulacji i operatorzy systemów przesyłowych zintensyfikowali prace nad łączeniem rynków i wytycznymi oraz nad kodeksami sieci, które miałyby zastosowanie we wszystkich sieciach europejskich. Wzywa się państwa członkowskie, by we współpracy z europejskimi organami normalizacyjnymi i sektorem przemysłu przyspieszyły prace mające na celu przyjęcie do połowy 2011 roku norm technicznych dotyczących systemów ładowania pojazdów elektrycznych oraz – do końca 2012 roku – norm technicznych dotyczących inteligentnych sieci energetycznych i inteligentnych liczników. Komisja będzie regularnie składała sprawozdania poświęcone funkcjonowaniu wewnętrznego rynku energii, przywiązując szczególną wagę do kwestii dotyczących konsumentów, **w tym grup konsumentów będących w trudniejszej sytuacji**, zgodnie z konkluzjami Rady z 3 grudnia 2010 r.
5. Zgodnie z priorytetami określonymi w komunikacie Komisji poświęconym infrastrukturze energetycznej należy podjąć istotne działania, aby zmodernizować i rozszerzyć europejską infrastrukturę energetyczną, a także by połączyć sieci ponad granicami. Ma to kluczowe znaczenie dla zapewnienia faktycznej solidarności między państwami członkowskimi, utworzenia alternatywnych dróg dostaw / dróg tranzytowych i źródeł energii, a także lepszego wykorzystania odnawialnych źródeł energii, które staną się konkurencją dla źródeł tradycyjnych. Istotne jest uproszczenie i usprawnienie – przy poszanowaniu krajowych procedur i kompetencji – procedur wydawania zezwoleń na budowę nowej infrastruktury; Rada Europejska z zainteresowaniem oczekuje zapowiedzianego wniosku Komisji dotyczącego tych kwestii. Różne podejmowane przez państwa członkowskie inicjatywy służące integracji rynków i sieci na szczeblu regionalnym oraz inicjatywy przedstawione w komunikacie Komisji przyczyniają się do osiągnięcia celu i zasługują na wsparcie. Żadne z państw członkowskich UE nie powinno po 2015 roku pozostawać poza systemem europejskich sieci gazowych i elektrycznych, a jego bezpieczeństwu energetycznemu nie powinien już zagrażać brak stosownych połączeń.

6. Gros istotnych kosztów finansowania inwestycji w infrastrukturę będzie musiało spocząć na rynku, a koszty będą odzyskiwane dzięki taryfom. Podstawowe znaczenie ma promowanie ram prawnych, które byłyby atrakcyjne dla inwestorów. Ze szczególną uwagą należy potraktować ustalanie – w sposób przejrzysty i niedyskryminacyjny – taryf na poziomach zgodnych z potrzebami finansowania oraz dzielenie w stosowny sposób kosztów inwestycji transgranicznych, wzmacniając konkurencję i konkurencyjność oraz uwzględniając wpływ taryf na sytuację konsumentów. Niektóre projekty uzasadnione z punktu widzenia bezpieczeństwa dostaw lub solidarności, lecz niezdolne do pozyskania wystarczających środków finansowych z rynku, mogą jednak wymagać, w pewnym ograniczonym stopniu, finansowania publicznego, które ma stanowić uzupełnienie finansowania prywatnego. Takie projekty powinny być wybierane na podstawie jasnych i przejrzystych kryteriów. Wzywa się Komisję, by do czerwca 2011 roku poinformowała Radę o wartościach liczbowych dotyczących inwestycji, które prawdopodobnie będą potrzebne, oraz sugestiach co do tego, jak zaspokoić wymagania finansowania i jak przezwyciężyć ewentualne trudności w zakresie inwestowania w infrastrukturę.
7. By dalej wzmacniać bezpieczeństwo dostaw, należy ocenić potencjał Europy w zakresie zrównoważonego wydobycia oraz wykorzystania konwencjonalnych i niekonwencjonalnych (gaz łupkowy i olej łupkowy) zasobów paliw kopalnych.
8. Inwestycje w **efektywność energetyczną** podnoszą konkurencyjność oraz zwiększają bezpieczeństwo dostaw energii i nadają im zrównoważony charakter przy niskich kosztach. Uzgodniony podczas czerwcowego posiedzenia Rady Europejskiej w 2010 roku cel na 2020 rok w zakresie efektywności energetycznej wynoszący 20%, w którego realizacji występują obecnie zakłócenia, musi zostać osiągnięty. Wymaga to zdecydowanych działań, by wykorzystać znaczny potencjał dużych oszczędności energii w przypadku budynków, transportu oraz produktów i procesów. Od 1 stycznia 2012 r. wszystkie państwa członkowskie powinny uwzględniać normy efektywności energetycznej – zgodne z głównym celem UE w tej dziedzinie – w zamówieniach publicznych dotyczących właściwych budynków publicznych i usług publicznych. Wzywa się Radę, by w krótkim terminie przeanalizowała wniosek Komisji dotyczący nowego planu w zakresie efektywności energetycznej, który wkrótce ma zostać przedstawiony; w planie tym bardziej szczegółowo określony zostanie pakiet polityk i działań realizowanych we wszystkich ogniwach całego łańcucha dostaw energii. Znajdzie się w nim przegląd realizacji celu UE w zakresie efektywności energetycznej do 2013 roku oraz w razie potrzeby zostaną uwzględnione dalsze działania.

9. Wzywa się Komisję, by zintensyfikowała współpracę z państwami członkowskimi w celu wprowadzenia w życie dyrektywy w sprawie **odnawialnych źródeł energii**, w szczególności w odniesieniu do spójnych krajowych systemów wsparcia i spójnych mechanizmów współpracy.
10. UE i jej państwa członkowskie będą promować inwestowanie w **odnawialne źródła energii oraz bezpieczne i zrównoważone technologie niskoemisyjne** oraz będą się koncentrować na realizacji działań priorytetowych dotyczących technologii określonych w europejskim strategicznym planie w dziedzinie technologii energetycznych. Wzywa się Komisję do przedstawiania nowych inicjatyw dotyczących inteligentnych sieci – także tych związanych z rozwojem pojazdów czystych ekologicznie – magazynowania energii, zrównoważonych biopaliw oraz rozwiązań w zakresie oszczędności energii dla miast.
11. Konieczna jest lepsza koordynacja działań UE i państw członkowskich z myślą o zapewnieniu konsekwencji i spójności w **stosunkach zewnętrznych** UE z kluczowymi krajami będącymi producentami i odbiorcami oraz krajami tranzytowymi. Komisja jest proszona o przekazanie do czerwca 2011 roku komunikatu w sprawie bezpieczeństwa dostaw oraz współpracy międzynarodowej z myślą o dalszej poprawie konsekwencji i spójności działań zewnętrznych UE w dziedzinie energii. Wzywa się państwa członkowskie, by od 1 stycznia 2012 r. informowały Komisję o wszystkich nowych i istniejących dwustronnych umowach energetycznych z państwami trzecimi; Komisja będzie udostępniać te informacje w odpowiedniej formie wszystkim pozostałym państwom członkowskim z uwzględnieniem konieczności ochrony informacji wrażliwych z handlowego punktu widzenia. Wzywa się wysoką przedstawiciel, aby w swoich pracach w pełni uwzględniała aspekt bezpieczeństwa energetycznego. Należy również w pełni uwzględnić bezpieczeństwo energetyczne w polityce sąsiedztwa UE.

12. UE powinna podejmować na odpowiednich forach międzynarodowych inicjatywy zgodne z Traktatami i rozwijać korzystne dla wszystkich stron partnerstwa energetyczne z kluczowymi graczami i wokół korytarzy strategicznych – obejmujące szeroki wachlarz kwestii, w tym podejścia regulacyjne – dotyczące wszystkich tematów stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania, takich jak bezpieczeństwo energetyczne, bezpieczne i zrównoważone technologie niskoemisyjne, efektywność energetyczna, otoczenie inwestycyjne oraz utrzymanie i promowanie najwyższych standardów bezpieczeństwa jądrowego. Unia powinna zachęcać kraje sąsiedzkie do przyjęcia jej stosownych zasad dotyczących wewnętrznego rynku energii, w szczególności przez rozszerzanie i pogłębianie Traktatu o Wspólnocie Energetycznej oraz promowanie inicjatyw na rzecz współpracy regionalnej. W kontekście Strategii energetycznej 2020 UE powinna także w razie potrzeby opracowywać środki służące temu, by unijni producenci energii korzystali z równych – względem producentów spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego – warunków konkurencji. Europa musi dywersyfikować drogi i źródła dostaw. Wzywa się w związku z tym Komisję, by nadal prowadziła działania ułatwiające rozwijanie strategicznych korytarzy do transportowania dużych ilości gazu, takich jak korytarz południowy.
13. Należy jak najpilniej przyspieszyć prace na rzecz stworzenia partnerstwa z Rosją: pewnego, przejrzystego i opartego na określonych zasadach oraz obejmującego obszary wspólnego zainteresowania w dziedzinie energii, jako część negocjacji dotyczących działań następujących po zawarciu umowy o partnerstwie i współpracy oraz w świetle prowadzonych obecnie prac nad partnerstwem na rzecz modernizacji i dialogiem na temat energii.
14. UE będzie współpracowała z państwami trzecimi, by przeciwdziałać zmienności cen energii i zajmie się tą kwestią w ramach grupy G-20.

15. Rada Europejska oczekuje opracowania **strategii rozwoju niskoemisyjnego na okres do roku 2050** zapewniającej ramy długoterminowych działań w sektorze energetycznym i w innych powiązanych sektorach. Osiągnięcie uzgodnionego w październiku 2009 roku – przez państwa rozwinięte jako grupę, w kontekście koniecznych redukcji zgodnie z ustaleniami IPCC – unijnego celu polegającego na zredukowaniu do roku 2050 emisji gazów cieplarnianych o 80–95% w stosunku do roku 1990 będzie wymagało rewolucyjnych zmian w systemach energetycznych, zmian, które muszą zacząć się już teraz. Powinno się rozważyć, czy nie należałoby ustalić etapów pośrednich na drodze do realizacji celu na rok 2050. Rada Europejska będzie regularnie analizować rozwój wypadków.

II. INNOWACJE

16. Inwestycje w edukację, badania, technologie i innowacje są kluczowym czynnikiem napędzającym wzrost gospodarczy, a innowacyjne pomysły, które można przekuć na nowe komercyjne produkty i usługi, stymulują wzrost i zwiększają liczbę wysokiej jakości miejsc pracy. Rada Europejska wezwała do wdrożenia strategicznego i zintegrowanego podejścia służącego pobudzaniu innowacji i pełnemu wykorzystaniu intelektualnego kapitału Europy z korzyścią dla obywateli, przedsiębiorstw – zwłaszcza MŚP – i naukowców. Będzie ona śledzić postępy w ramach działań wynikających ze strategii „Europa 2020”.
17. W związku z tym Rada Europejska zapoznała się z tendencjami i postępami ukazanymi w aktualnej tablicy wyników innowacyjności opracowanej przez Komisję. Zwróciła się do Komisji o szybkie opracowanie pojedynczego zintegrowanego wskaźnika, by możliwe było lepsze monitorowanie postępów w innowacjach. Będzie przyglądać się postępom w tym zakresie.

18. Innowacje pomagają w podejmowaniu najpoważniejszych **wyzwań społecznych**, przed którymi stoimy. Wiedza i zasoby Europy muszą być mobilizowane w spójny sposób, a synergia UE z państwami członkowskimi muszą być wzmacniane, by innowacje przynoszące korzyści społeczne szybciej trafiały na rynek. Należy rozwijać wspólne programowanie. W tym kontekście ważnym krokiem jest zainicjowanie pilotażowego partnerstwa innowacyjnego na rzecz aktywności i zdrowia osób starszych. Aby osiągać cele długoterminowe i konkretne cele ustalane co roku, Rada będzie musiała regularnie monitorować przebieg prac. Rada podejmie niezbędne decyzje polityczne w sprawie przyszłych partnerstw na rzecz innowacji, zanim zostaną one uruchomione.
19. Europa potrzebuje jednolitej przestrzeni badawczej, aby przyciągać talenty i inwestycje. Utrzymującymi się lukami należy zatem szybko się zająć, a tworzenie **europejskiej przestrzeni badawczej** musi zostać ukończony do 2014 roku, tak aby stworzyć prawdziwy jednolity rynek wiedzy, badań i innowacji. W szczególności należy prowadzić prace na rzecz zwiększenia mobilności naukowców i zapewnienia im lepszych możliwości zawodowych, zwiększenia mobilności słuchaczy studiów wyższego stopnia i atrakcyjności Europy dla naukowców spoza niej. Należy ponadto lepiej rozpowszechniać informacje o działaniach badawczo-rozwojowych finansowanych ze środków publicznych – przy równoczesnym poszanowaniu praw własności intelektualnej – zwłaszcza poprzez stworzenie wykazu działań badawczo-rozwojowych finansowanych ze środków unijnych powiązanego z podobnymi wykazami programów badawczo-rozwojowych finansowanych na szczeblu krajowym.

20. Należy wspierać prywatne inwestycje w innowacyjne produkty i usługi, w szczególności przez poprawę **warunków ramowych**. W związku z powyższym wzywa się Komisję, by:
- sporządziła wnioski służące przyspieszeniu, uproszczeniu i zmodernizowaniu procedur standaryzacyjnych, zwłaszcza umożliwiających przekształcenie – na określonych warunkach – norm wypracowanych przez przemysł w normy europejskie;
 - zapewniła wskazówki dotyczące stosowania dyrektyw w sprawie zamówień publicznych; zamówienia publiczne powinny być zasadniczo lepiej ukierunkowane na tworzenie większego popytu na innowacyjne towary i usługi;
 - przeprowadziła w roku 2011 śródkresowy przegląd odnośnych ram dotyczących pomocy państwa;
 - przeanalizowała opcje stworzenia instrumentu waloryzacji praw własności intelektualnej na szczeblu europejskim, w szczególności w celu ułatwienia MŚP dostępu do rynku wiedzy, i by złożyła Radzie sprawozdanie na ten temat do końca 2011 roku.
21. Wzywa się Komisję do poczynienia szybkich postępów w kluczowych obszarach gospodarki cyfrowej, tak by zapewnić utworzenie do 2015 roku jednolitego rynku cyfrowego, co ma obejmować promowanie i ochronę kreatywności, rozwój handlu elektronicznego oraz dostępność informacji z sektora publicznego.
22. Należy prowadzić wszelkie działania na rzecz pokonania utrzymujących się jeszcze prawnych i administracyjnych przeszkód w transgranicznym wykorzystywaniu kapitału wysokiego ryzyka. Wzywa się Komisję do przedstawienia do końca 2011 roku propozycji dotyczących:
- udostępnienia we współpracy z podmiotami krajowymi ogólnounijnego systemu w zakresie kapitału wysokiego ryzyka, który opierałby się na EFI i innych stosownych instytucjach finansowych;
 - wzmocnienia mechanizmu finansowania opartego na podziale ryzyka;
 - oraz dokonania oceny najlepszych sposobów zaspokajania – dzięki podejściu rynkowemu – potrzeb szybko rosnących innowacyjnych przedsiębiorstw. W związku z tym Komisja jest również proszona o zbadanie wykonalności inicjatywy innowacyjno-badawczej na rzecz małych przedsiębiorstw.

23. Przeprowadzając konsolidację fiskalną, państwa członkowskie powinny nadawać priorytet **wydatkom sprzyjającym trwałemu wzrostowi gospodarczemu** w takich dziedzinach jak badania i innowacje, edukacja i energia.
24. Takie prace powinny być powiązane z jasno określonymi reformami służącymi zwiększeniu efektywności systemów państw członkowskich w zakresie nauki i innowacji. Na szczeblu krajowym państwa członkowskie potwierdzają wolę przeznaczenia przynajmniej 50% dochodów z systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) na finansowanie działań związanych z klimatem, w tym innowacyjnych projektów. Powinny również usprawniać wykorzystanie istniejących funduszy strukturalnych przeznaczonych na projekty badawczo-innowacyjne.
25. Instrumenty UE służące wspieraniu badań, rozwoju i innowacji koniecznie powinny zostać uproszczone, tak aby ułatwić korzystanie z nich najlepszym naukowcom i najbardziej innowacyjnym przedsiębiorstwom, w szczególności przez ustalenie w gronie odpowiednich instytucji na nowo właściwych proporcji między relacjami opartymi na zaufaniu a potrzebą kontroli oraz między gotowością ponoszenia ryzyka a dążeniem do unikania go. Wzywa się Komisję, by do końca 2011 roku przedstawiła propozycje, zapewniając spójne wykorzystanie pełnego zakresu instrumentów finansowania badań i innowacji w obrębie wspólnych ram strategicznych. Należy zbadać możliwość opracowania odpowiednich mechanizmów służących finansowaniu głównych projektów europejskich, które są ważnym bodźcem dla badań i innowacji. Poprawa efektywności wydatków publicznych na szczeblu krajowym i szczeblu UE nabrała większego niż kiedykolwiek znaczenia. W związku z tym do końca roku należy uprościć rozporządzenie finansowe, by zapewnić skuteczne mechanizmy realizacji polityk UE.

III. SYTUACJA GOSPODARCZA

26. Rada Europejska dokonała przeglądu sytuacji gospodarczej i odnotowała, że ogólne perspektywy gospodarcze są coraz lepsze, mimo że pewne ważne wyzwania wciąż pozostają aktualne. Uzgodniła ona dalsze działania z myślą o marcowym posiedzeniu Rady Europejskiej.
27. Rada Europejska wezwała Radę, aby wypracowała w marcu podejście ogólne w sprawie wniosków ustawodawczych Komisji dotyczących zarządzania gospodarczego, przy zapewnieniu pełnego uwzględnienia zaleceń grupy zadaniowej, tak by do końca czerwca osiągnąć ostateczne porozumienie z Parlamentem Europejskim. Pozwoli to wzmocnić pakt stabilności i wzrostu oraz wprowadzić w życie nowe ramy makroekonomiczne.
28. Rada Europejska wezwała Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i inne właściwe organy do przeprowadzenia ambitnych testów warunków skrajnych, a państwa członkowskie – do zapewnienia konkretnych planów zgodnych z unijnymi zasadami przyznawania pomocy państwa; plany te będą stosowane do banków, w których testy warunków skrajnych uwidoczniły słabości.
29. W kontekście europejskiego semestru i na podstawie przedstawionej przez Komisję rocznej wizji wzrostu gospodarczego, Rada Europejska na marcowym posiedzeniu określi priorytety w zakresie reform strukturalnych i konsolidacji fiskalnej na kolejną rundę programów stabilności i konwergencji, a także w obszarach kompetencji UE, w tym w zakresie jednolitego rynku. Na tej podstawie i zgodnie ze zintegrowanymi wytycznymi dotyczącymi strategii „Europa 2020” zachęca się państwa członkowskie do przedłożenia w kwietniu krajowych programów reform, a także programów stabilności i konwergencji.

30. Na marcowym posiedzeniu Rady Europejskiej przyjęta zostanie ostateczna decyzja w sprawie ograniczonej zmiany Traktatu umożliwiającej utworzenie europejskiego mechanizmu stabilności.
31. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła oświadczenie szefów państw lub rządów strefy euro oraz instytucji UE znajdujące się w załączniku.

IV. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

32. Rada Europejska przyjęła oświadczenie w sprawie Egiptu i państw regionu (załącznik II).
33. Rada Europejska podkreśliła, że wydarzenia w regionie Morza Śródziemnego sprawiły, iż respektowanie wcześniejszych porozumień pokojowych oraz osiągnięcie szybkich postępów w bliskowschodnim procesie pokojowym stały się jeszcze pilniejsze. Wyraziła oczekiwanie, że posiedzenie kwartetu w dniu 5 lutego 2011 r. w Monachium będzie stanowić istotny wkład w ten proces.
34. Rada Europejska zatwierdziła konkluzje w sprawie Białorusi przyjęte przez Radę do Spraw Zagranicznych w dniu 31 stycznia, w tym decyzję nakładającą środki ograniczające. Unia Europejska ponownie wyraża wolę zwiększenia swojego zaangażowania na rzecz społeczeństwa obywatelskiego Białorusi. Unia Europejska będzie nadal stosować politykę krytycznego zaangażowania, również przez dialog i za pośrednictwem Partnerstwa Wschodniego; polityka ta będzie uzależniona od poszanowania zasad demokracji, praworządności i praw człowieka. Rada do Spraw Zagranicznych będzie regularnie analizować sytuację na Białorusi i jest gotowa – w razie potrzeby – rozważyć zastosowanie dalszych ukierunkowanych środków we wszystkich dziedzinach.

**OŚWIADCZENIE SZEFOW PAŃSTW LUB RZĄDÓW STREFY EURO ORAZ
INSTYTUCJI UE**

Przywołując swoje oświadczenie z grudnia 2010 r. i ponownie wyrażając gotowość do zrobienia wszystkiego, co konieczne, by zapewnić stabilność strefy euro jako całości, szefowie państw lub rządów strefy euro wraz z instytucjami UE przeanalizowali postępy w realizacji kompleksowej strategii służącej zachowaniu stabilności finansowej i zadbaniu o to, by strefa euro wyszła z kryzysu silniejsza.

Strategia ta obejmuje pakiet ustawodawczy dotyczący zarządzania gospodarczego, testy warunków skrajnych, naprawę sektora finansowego oraz realizację europejskiego semestru. Ponadto uzgodniono następujące kroki w ramach całościowego pakietu, który ma zostać sfinalizowany w marcu:

- Dalsza pomyślna realizacja istniejących programów z Grecją i Irlandią;
- Ocena przez Komisję, w porozumieniu z EBC, poczynionych w państwach członkowskich strefy euro postępów w realizacji środków przyjętych, aby poprawić ich sytuację budżetową i zwiększyć perspektywy wzrostu gospodarczego;
- Konkretnie propozycje Eurogrupy dotyczące wzmocnienia Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej, tak by zapewnić niezbędną skuteczność umożliwiającą udzielanie odpowiedniego wsparcia;
- Ostateczne określenie – pod kierownictwem przewodniczącego Eurogrupy – cech operacyjnych europejskiego mechanizmu stabilności zgodnie z mandatem uzgodnionym w grudniu.

Opierając się na nowych ramach zarządzania gospodarczego, szefowie państw lub rządów podejmą dalsze działania służące zapewnieniu nowej jakości koordynacji polityki gospodarczej w strefie euro, aby poprawić konkurencyjność, co doprowadzi do zwiększenia konwergencji, nie powodując zaburzeń jednolitego rynku. Do udziału w koordynacji zaproszone zostaną państwa członkowskie spoza strefy euro. Przewodniczący Rady Europejskiej przeprowadzi konsultacje z szefami państw lub rządów państw członkowskich strefy euro i przedstawi sprawozdanie, w którym wskaże konkretne dalsze działania zgodne z Traktatem. W tym celu będzie ściśle współpracował z przewodniczącym Komisji. Dopilnuje, by szefowie państw lub rządów zainteresowanych państw członkowskich spoza strefy euro byli należycie zaangażowani w ten proces.

OŚWIADCZENIE W SPRAWIE EGIPITU I PAŃSTW REGIONU

Rada Europejska z najwyższym zaniepokojeniem obserwuje pogarszającą się sytuację w Egipcie. Ostro potępiła akty przemocy i wszystkich, którzy się ich dopuszczają bądź do niej zachęcają. Podkreśliła, że wszyscy obywatele mają prawo do swobodnego i pokojowego manifestowania pod należytą ochroną ze strony organów porządku publicznego. Niedopuszczalne są jakiekolwiek próby ograniczania swobodnego przepływu informacji, w tym akty agresji i groźby wobec dziennikarzy oraz obrońców praw człowieka.

Rada Europejska wezwała władze Egiptu, by wyszły naprzeciw aspiracjom Egipcjan, proponując reformy polityczne, a nie represje. Wszystkie strony powinny okazać wstrzeźliwość i unikać dalszej przemocy oraz rozpocząć proces przemian prowadzących do powołania rządu, który zyska szerokie poparcie. Rada Europejska podkreśliła, że proces taki musi rozpocząć się natychmiast. Podstawą stosunków UE z Egiptem muszą być zasady określone w układzie o stowarzyszeniu oraz podjęte zobowiązania.

Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła pokojowe i godne wyrażenie przez Tunezyjczyków i Egipcjan ich uzasadnionych, demokratycznych aspiracji gospodarczych i społecznych, zgodnych z wartościami, którymi kieruje się Unia Europejska i które promuje w świecie. Rada Europejska podkreśliła, że demokratyczne aspiracje obywateli powinny być rozpatrywane w ramach dialogu i reform politycznych, z pełnym poszanowaniem praw człowieka i podstawowych swobód, a także realizowane poprzez wolne i uczciwe wybory. Wezwała wszystkie strony, by zaangażowały się w merytoryczny dialog służący osiągnięciu tego celu.

Unia Europejska jest zdecydowana w pełni wesprzeć procesy przejściowe, których efektem będą demokratyczne rządy, pluralizm, lepsze możliwości osiągnięcia dobrobytu gospodarczego i włączenia społecznego oraz wzmocniona stabilność regionu. Rada Europejska deklaruje swoje zaangażowanie w nowe partnerstwo oznaczające skuteczniejsze wsparcie w przyszłości, oferowane krajom przeprowadzającym reformy polityczne i gospodarcze; wsparcie to będzie realizowane m.in. poprzez europejską politykę sąsiedztwa i Unię dla Śródziemnomorza.

W związku z tym Rada Europejska:

- zwróciła się do wysokiej przedstawiciel o przekazanie naszego przesłania w czasie jej najbliższej wizyty w Tunezji i Egipcie;
- zwróciła się do wysokiej przedstawiciel o opracowanie – w ramach tego partnerstwa – pakietu środków służących wsparciu przez UE procesu przejściowego i procesu przemian (przez wzmocnienie instytucji demokratycznych, propagowanie demokratycznego sprawowania rządów i sprawiedliwości społecznej oraz pomoc w przygotowaniu i przeprowadzeniu wolnych i uczciwych wyborów); oraz o ściślejsze powiązanie europejskiej polityki sąsiedztwa i Unii dla Śródziemnomorza z realizacją tych celów, a także
- zwróciła się do wysokiej przedstawiciel i do Komisji o szybkie dostosowanie odpowiednich instrumentów Unii Europejskiej, aby udostępnić pomoc humanitarną, oraz o zaproponowanie środków i projektów służących stymulowaniu współpracy, wymiany i inwestycji w regionie, aby wspierać rozwój gospodarczy i społeczny, w tym przez przyznanie Tunezji szczególnego statusu.
